

سه شنبه 6 خرداد 1399 - 3 شوال 1441 - 26 می 2020

درگذشت استاد "عبدالجواد ادیب نیشابوری" معروف به "ادیب اول" (1305 ش)



درگذشت استاد "عبدالجواد ادیب نیشابوری" معروف به "ادیب اول" (1305 ش)، عبدالجواد ادیب نیشابوری معروف به ادیب اول در حدود سال 1242 ش (1281 ق) در یکی از روستاهای اطراف نیشابور به دنیا آمد. وی در چهارسالگی بر اثر بیماری آبله نابینا گردید و پس از مداوای بسیار، اندکی از بینایی چشم چپ را به دست آورد. ادیب دارای حافظه و ای قوی بود و در اندک زمانی خواندن و نوشتن فارسی و عربی را آموخت. او در 16 سالگی عازم مشهد شد و درس خود را ادامه داد. کم کم به تدریس روی آورد و هر سال حوزه درسش رونق می‌یافت و شاگردان فاضلی در حلقه درسش پرورش یافتند. با این که بر اثر کم بینا بودن، مطالعه برایش بسیار سخت بود ولی او معلومات فراوانی را با مطالعه به دست آورد. ادیب علاوه بر فنون ادبی، در حکمت الهی و طبیعی، نجوم، حساب، جبر و هندسه و... مهارت داشت و از طب علمی، فقه، اصول، حدیث و رجال نیز بهره‌رسانی وافی داشت. دیوان اشعار ادیب به نام "لتالی مکنون" و نیز رساله‌های در جمع بین عروض فارسی و عربی و شرح مغلقات سیعه از جمله آثار اوست. سرانجام این شاعر وارسته و مربی نمونه پس از چهل و سه سال تدریس، در ششم خرداد 1305 ش برابر با پانزدهم ذی قعدة سال 1344 ق در 64 سالگی دارفانی را وداع گفت و در حرم مطهر رضوی (ع) در مشهد مقدس مدفون گردید.

درگذشت علامه "محمد بن عبد الوهاب قزوینی" محقق و مصحح معاصر ادبی (1328 ش)، محمد بن عبد الوهاب قزوینی در حدود 1255 ش (1294 ق) در تهران تولد یافت. وی تحصیلات علوم قدیمه را در تهران به پایان رساند و پس از مدتی از محضر درس فقه آیت‌الله شیخ فضل الله نوری و کلام و حکمت قدیم شیخ علی نوری بهره برد. محمد قزوینی همچنین از استادانی همچون میرزا حسن آشتیانی، شیخ هادی نجم‌آبادی، سید احمد ادیب پیشاوری، محمد مهدی قزوینی و ذکاءالملک فروغی استفاده نمود و زبان فرانسه را نیز فراگرفت. علامه قزوینی در سایه استعداد شگفت‌آور خود، مراتب علمی را طی کرد و به کسب علوم و تحقیق در مبانی هنر و فلسفه پرداخت. وی در سال 1283 ش به دعوت برادر خود میرزا احمد خان به انگلیس و فرانسه و بعد به آلمان رفت و با مستشرقان اروپایی از جمله "هانری ماسه"، "ادوارد براون" و "ولادیمیر مینورسکی" آشنا شد و با آنان در مسائل فرهنگی ایران همکاری نمود. علامه قزوینی در سال 1318 ش پس از حدود 35 سال اقامت در اروپا به ایران بازگشت و پیوسته به تعلیم و تدریس و مطالعه پرداخت. وی از نوادر نوابغی بود که وسعت معلومات جدید و قدیم را با غریزه کنجکاوی و دقت در هر چیز و داشتن روش انتقادی علمی و انصاف و بی‌طرفی را جمع داشت. بزرگ‌ترین فضل قزوینی این است که وی پس از آن که علوم قدیم و اسلامی را فراگرفت، چون گذارش به اروپا افتاد، بر اثر عشق سوزانی که به فراگرفتن هر چیز داشت، تحقیقات اندیشمندان آن سرزمین را نیز مورد مطالعه دقیق قرار داد. دامنه آثار علامه قزوینی کتب متعددی می‌باشد که شامل تصحیح مرزبان نامه، چهار مقاله عروضی، تذکره لباب و اللالباب، ترجمه لوايح جامی به فرانسه و تألیف رساله‌های گوناگون. از شایسته‌ترین خدمات به جای مانده از علامه قزوینی در فرهنگ و ادب ایران، تهیه عکس و نسخه برداری از کتب خطی فارسی موجود در موزه‌های اروپا است. او ده سال آخر عمر را در ایران سپری کرد و سرانجام در جمعه 6 خرداد 1328 ش برابر با 28 رجب 1368 ق در 86 سالگی در تهران دار فانی را وداع گفت و در جوار حضرت عبدالعظیم در ری به خاک سپرده شد.

وفات "ابوبکر نقاش"، محدث شریف عارف (604 هـ)، ابوبکر نقاش، قرآن شناس و محدث مشهور مسلمان عراقی، در اوایل جوانی به بغداد رفت و نزد اساتید مشهور زمان خود، علوم دینی را آموخت. سپس طی سفرهای متعدد به سرزمین‌های مختلف اسلامی، با دیگر معارف دینی، به ویژه علم حدیث، آشنایی عمیق یافت. ابوبکر نقاش، در زمان حیات خود، در قرائت قرآن و نقل حدیث، دارای اعتبار خاصی بود. او را دارای آثار بسیاری دانسته‌اند، اما تنها، کتاب تفسیر قرآن وی به نام "شفاء الصدر" به جای مانده است.

کشف عامه بیماری مالاریا توسط "لئون" پزشک فرانسه‌ای (1880 م) شارل لویی آلفونس لاوران، پزشکی فرانسوی بود که پس از اخذ دکترای خود، به خدمت نظام درآمد و به الجزایر اعزام شد. وی در آنجا فرصت مناسبی داشت تا درمورد بیماری مالاریا که همه ساله در بسیاری از نقاط جهان، جان انسان‌ها را می‌گیرد، تحقیقات کافی و مطالعات لازم به عمل آورد. در نتیجه در 26 مه 1880 م به کشف عامل این بیماری موفق شد. لاوران پی برد که عامل بیماری مالاریا، از نوع باکتری نبوده، بلکه موجودی تک یاخته از سلسله آغازیان است. این نخستین بار بود که موجودی تک سلولی به عنوان عامل مولد یک بیماری شناخته می‌شد. این موجودات انگلی توسط پشه‌های موسوم به آنوفل وارد بدن و خون می‌شوند و بیماری را منتقل می‌کنند. پس از انتقال باکتری به بدن و تکثیر آنان، شخص در ابتدا دچار لرز می‌شود و در نتیجه ترکیب گویچه‌های سرخ پر انگل و پراکنده شدن انگل‌های درون آن در خون، بیماری مالاریا یا تب نو شکل می‌گیرد. برای نابودی این بیماری باید محل زندگی پشه آنوفل در باتلاق‌ها را خشکانند و این پشه‌ها را

مدگ "ایرِتْ فیلْم" فلسفه و نظریه: rlm& بردا؛ سیاسی، انگلیسه، (1653م) سیر رابرت فیلمر، فیلسوف و نظریه: rlm& پرداز سیاسی انگلیسی در اواخر قرن شانزدهم یا اوایل قرن هفدهم میلادی در انگلستان به دنیا آمد. وی پس از طی تحصیلات خود مورد توجه چارلز اول، پادشاه وقت انگلستان قرار گرفت و از شاه، لقب "لرد" گرفت. فیلمر به عنوان یک نظریه: rlm& پرداز سیاسی از حق الهی پادشاهان دفاع می: rlm& کرد و مدعی بود که این حق به صورت ارثی از آدم و نوح و همین طور تا عهد چارلز اول به پادشاهان رسیده است. وی معتقد است که حکومت پادشاه بر ملت باید مثل حکومت پدر بر خانواده و فرزندان باشد. این اندیشه، که در کشورهای دارای حکومت دموکراسی، غیرمعقول و احمقانه جلوه می: rlm& کند، در زمان فیلمر، در نظر انگلیسی: rlm& ها، اندیشه: rlm& ای معقول و منطقی بود. فیلمر هم: rlm& چنین اعتقاد داشت همان طور که شخص عادی می: rlm& تواند املاک و دارایی: rlm& های خود را برای بازماندگانش به ارث بگذارد، پادشاه نیز می: rlm& تواند مقام و دارایی خود را به وارث خود تفویض کند. این نظرات در قرن: rlm& های بعد، مورد انتقاد اندیشمندان قرار گرفت. چراکه از دید آنان، در حکومت: rlm& های دموکراسی، اصل توارث در مورد قدرت اقتصادی پذیرفته شده است نه در مورد قدرت سیاسی. هم: rlm& چنین، فلسفه فیلمر به مذاق برخی سیاست: rlm& مداران و فلاسفه انگلستان نیز خوش نیامد و آن را رد کردند. مهم: rlm& ترین اثر رابرت فیلمر، پدر ملت، در تایید اقتدار طبیعی پادشاهان و تشریح حق الهی آنان نام دارد که 27 سال پس از مرگ وی، در سال 1680م منتشر شد. سر رابرت فیلمر سرانجام در 26 مه 1653م درگذشت. به وسیله سم: rlm& پاشی از بین برد. لاوران در سال: rlm& های بعد نیز به مطالعه در باب بیماری: rlm& های مناطق گرمسیری پرداخت و در سال 1907م به سبب تحقیقاتش در باب کشف عامل بیماری مالاریا، به اخذ جایزه نوبل نائل آمد.